

مدارهای کوانتومی

وحیدکریمی پور- دانشکده فیزیک - دانشگاه صنعتی شریف

۹ دی ۱۳۹۱

۱ مقدمه

گیت کوانتومی یک عملگر یکانی است که روی بردارهای دلخواه عمل می کند. اگر یک حافظه n کیوبیتی داشته باشیم فضای هیلبرت حالت های آن عبارت است از $\mathcal{H} = \mathcal{C}^{2^n}$ که در آن $\mathcal{C}^2$ یک فضای دوبعدی مختلط است. بعد این فضا برابر است با 2^n و یک گیت دلخواه یعنی یک عملگر یکانی که روی این فضای هیلبرت عمل کند. چنین عملگری با یک ماتریس مربعی $2^n \times 2^n$ نشان داده می شود که دارای تعداد 2^{2^n} پارامتر است، زیرا ماتریس های یکانی $N \times N$ دارای N^2 پارامتر آزاد هستند. به عنوان مثال فضای گیت های تک کیوبیتی یک فضای ۴ پارامتری و فضای گیت های دو کیوبیتی یک فضای ۱۶ پارامتری و فضای گیت های ۱۰ کیوبیتی یک فضای ۱۰۴۸۵۷۶ پارامتری است. دقت کنید که این فضاها همه پیوسته هستند و بی نهایت نقطه دارند که هر نقطه آنها نشان دهنده یک عملگر یکانی است و تعداد پارامترهایی که شمردیم تنها تعداد پارامترها لازم برای برچسب زدن روی نقاط این فضاها را مشخص می کند. به این ترتیب فضای سه بعدی متعارف دکارتی در مقابل همه این فضاها کوچک است زیرا هر نقطه اش تنها با سه پارامتر مشخص می شود. به این ترتیب با اولین دشواری خود در نظریه و هم چنین ساخت کامپیوترهای کوانتومی مواجه می شویم. آیا می توان با یک مجموعه متناهی از گیت ها، آنچنانکه در کامپیوترهای کلاسیک انجام می شود، تمام گیت های ممکن را پیاده سازی کرد؟ اگر بتوان یک مجموعه متناهی مثل $G := \{G_1, G_2, \dots, G_K\}$ پیدا کرد که به کمک آنها بتوان تمام گیت های یکانی را پیاده سازی کرد، می گوئیم مجموعه G یک مجموعه ی گیت های یونیورسال یا عام را تشکیل می دهد. در همین ابتدا باید دو نکته مهم را توضیح دهیم.

نکته اول: مسلم است که با یک مجموعه متناهی هرگز نمی توان یک مجموعه پیوسته از گیت ها را پیاده سازی کرد مگر اینکه خود را قانع به پیاده سازی تقریبی از گیت ها کنیم. بنابراین فرض کنید که حد دقتی که در نظر داریم برابر با ϵ باشد. در این صورت هرگاه بجای عملگر U ، با استفاده از گیت های عام خود عملگر $\tilde{U}$ را چنان بسازیم که شرط

$$E(U, \tilde{U}) := \max_{|\psi\rangle} \|(U - \tilde{U})|\psi\rangle\| < \epsilon \quad (1)$$

برقرار شود، می گوییم که گیت U را با دقت خوب (یعنی با دقت قابل قبول ϵ) پیاده سازی کرده ایم.

نکته دوم: در پیاده سازی گیت ها مهم است که چه تعداد گیت یونیورسال برای ساختن یک گیت دلخواه استفاده می کنیم و این تعداد چه نسبتی با n یعنی تعداد کیوبیت ها و هم چنین دقتی که می خواهیم به کار ببریم یعنی ϵ دارد. اگر مجبور شویم که برای بالابردن دقت خود و یا تعداد کیوبیت ها تعداد گیت های یونیورسالی را که به کار می بریم به طور نمایی افزایش دهیم، بازهم پروژه ساخت کامپیوترهای کوانتومی با شکست مواجه خواهد شد. خوشبختانه چنین نیست و این موضوع نیز از دلایلی است که ما را به ساختن کامپیوترهای کوانتومی امیدوار می کند.

۲ مفهوم دقت در گیت های کوانتومی

در این بخش می خواهیم مفهوم عملی رابطه 1 را بفهمیم. فرض کنید که قرار است روی حالت اولیه $|\psi\rangle$ ، گیت U اثر کند و حالت $|\phi\rangle$ تولید شود ولی اشتباهاً یا به خاطر عدم دقتی که ما در ساخت گیت های کوانتومی داریم گیت $\tilde{U}$ روی این حالت اثر می کند و حالت $|\tilde{\phi}\rangle$ تولید می شود. در این صورت می خواهیم ببینیم که نتایج اندازه گیری روی حالت های $|\phi\rangle$ و $|\tilde{\phi}\rangle$ جقدر با هم تفاوت دارند. فرض کنید که E یک عملگر $POVM$ باشد که مربوط به یک نتیجه (یا خروجی) خاص باشد. در این صورت احتمال مشاهده این نتیجه خاص را برای دو حالت باهم مقایسه می کنیم. داریم

$$P = \langle \phi | E | \phi \rangle = \langle \psi | U^\dagger E U | \psi \rangle, \quad \tilde{P} = \langle \tilde{\phi} | E | \tilde{\phi} \rangle = \langle \psi | \tilde{U}^\dagger E \tilde{U} | \psi \rangle. \quad (2)$$

بنابراین

$$|\tilde{P} - P| = |\langle \tilde{\phi} | E | \tilde{\phi} \rangle - \langle \phi | E | \phi \rangle|. \quad (3)$$

حالت $|\Delta\rangle$ را به شکل زیر تعریف می کنیم:

$$|\Delta\rangle := |\tilde{\phi}\rangle - |\phi\rangle = |(\tilde{U} - U)|\psi\rangle, \quad (4)$$

در نتیجه می توانیم رابطه 3 را به شکل زیر بنویسیم:

$$|\tilde{P} - P| = |\langle\tilde{\phi}|E|\Delta\rangle + \langle\Delta|E|\phi\rangle|. \quad (5)$$

حال نخست از نامساوی نامساوی مثلث $|a + b| \leq |a| + |b|$ و سپس از نامساوی کوشی-شوارتز استفاده می کنیم و نتیجه می گیریم

$$\begin{aligned} |\tilde{P} - P| &\leq |\langle\tilde{\phi}|E|\Delta\rangle| + |\langle\Delta|E|\phi\rangle| \\ &\leq \|\Delta\| + \|\Delta\| \\ &= 2\|(\tilde{U} - U)|\psi\rangle\| \leq 2\epsilon. \end{aligned} \quad (6)$$

بنابراین اگر فاصله $E(\tilde{U}, U)$ از ϵ کمتر باشد، این امر به این معناست که نتایج همه اندازه گیری های ممکن که روی یک حالت دلخواه $|\psi\rangle$ انجام می دهیم حداکثر به اندازه 2ϵ دچار خطا می شود.

حال فرض کنید که قرار است رشته ای از گیت های $U_1 U_2 \dots U_N$ را روی یک حالت اعمال کنیم و به خاطر عدم دقتی که داریم رشته ی $\tilde{U}_1 \tilde{U}_2 \dots \tilde{U}_N$ را روی آن حالت اعمال می کنیم که هر کدام از این گیت ها به معنایی که در بالا توضیح دادیم خطای ϵ دارند. می خواهیم بینیم که خطای این رشته از گیت ها چه ربطی به N دارد. اگر این خطا رابطه ای نمایی با N داشته باشد، خبر بدی است. ولی نشان می دهیم که

$$E(\tilde{U}_1 \tilde{U}_2 \dots \tilde{U}_N, U_1 U_2 \dots U_N) \leq N\epsilon, \quad (7)$$

که به معنای آن است که خطا به صورت خطی با تعداد گیت ها زیاد می شود، بنابراین کافی است که دقت اولیه گیت ها را به اندازه ϵ/N بالا ببریم تا خطای کل کمتر از ϵ باشد. برای اثبات رابطه 7 حالت $N = 2$ را در نظر می گیریم که ایده کلی اثبات را در بردارد. می دانیم که به ازای هر حالت $|\psi\rangle$

$$\begin{aligned} \|(\tilde{U}_1 \tilde{U}_2 - U_1 U_2)|\psi\rangle\| &= \|(\tilde{U}_1 \tilde{U}_2 - U_1 \tilde{U}_2)|\psi\rangle + (U_1 \tilde{U}_2 - U_1 U_2)|\psi\rangle\| \\ &\leq \|(\tilde{U}_1 \tilde{U}_2 - U_1 \tilde{U}_2)|\psi\rangle\| + \|(U_1 \tilde{U}_2 - U_1 U_2)|\psi\rangle\| \\ &\leq \|(\tilde{U}_1 - U_1)\tilde{U}_2|\psi\rangle\| + \|U_1(\tilde{U}_2 - U_2)|\psi\rangle\| \end{aligned} \quad (8)$$

حال برای جمله اول در سمت راست از تعریف $E(\tilde{U}_1, U_1)$ و برای جمله دوم نیز، بعد از اینکه U_1 را بدلیل اینکه نرم بردار را عوض نمی کند برداشتیم، از تعریف $E(\tilde{U}_2, U_2)$ استفاده می کنیم و بدست می آوریم

$$||(\tilde{U}_1 \tilde{U}_2 - U_1 U_2)|\psi\rangle|| \leq E(\tilde{U}_1, U_1) + E(\tilde{U}_2, U_2). \quad (9)$$

این اثبات به همین شکل برای N دلخواه تعمیم پیدا می کند.

۳ یک مجموعه عملگرهای یونیورسال یا عام

در این درس می خواهیم نشان دهیم که اگر بتوانیم عملگرهای دلخواه تک کیوبیتی و $CNOT$ را بسازیم آنگاه می توانیم هر عملگر چند کیوبیتی متعلق به $U(N)$ را بسازیم. دقت کنید که برای n کیوبیت بعد فضای هیلبرت برابر با $N = 2^n$ است در نتیجه عملگرهای n بیتی متعلق به $U(N) = U(2^n)$ هستند. در این نحوه ساخت فرض کرده ایم که هر عملگر تک کیوبیتی را می توانیم بسازیم. این البته فرض دور از ذهنی نیست، زیرا مثلاً اگر کیوبیت را اسپین یک هسته در نظر بگیریم می توانیم با تاباندن امواج با فرکانس رادیویی به طرز مناسب و عمل میدان مغناطیسی آنها روی اسپین هر نوع دورانی را روی اسپین انجام دهیم. اگر تنها یک مجموعه گسسته از عملگرهای یک کیوبیتی در اختیار داشته باشیم، آنگاه می توانیم با هر دقت دلخواهی عملگرهای تک کیوبیتی را بسازیم. استدلال ما از اینجا شروع می شود که نشان می دهیم هر عملگریکانی n بیتی را می توانیم به حاصلضربی از عملگرهای ساده تر تجزیه کنیم. نخست احتیاج به یک تعریف داریم.

تعریف: فرض کنید که $\tilde{U}$ یک عملگریکانی متعلق به $U(n)$ باشد که فقط یک زیر ماتریس 2×2 آن غیر بدیهی باشد، به این معنا که این عملگر فقط روی یک زیر فضای دوبعدی به صورت عملگر U عمل می کند و روی هر بردار دیگری خارج از این زیر فضا مثل عملگر واحد عمل می کند. در این صورت این عملگریک عملگر دو تراز *Two Level Unitary perator* خوانده می شود.

مثال: فرض کنید که $U = \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}$ در این صورت ماتریس های زیر همگی عملگرهای دو ترازى متعلق به $U(4)$ هستند:

$$\tilde{U}_1 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & a & b \\ 0 & 0 & c & d \end{pmatrix}. \quad (10)$$

$$\tilde{U}_2 = \begin{pmatrix} a & 0 & 0 & b \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ c & 0 & 0 & d \end{pmatrix}. \quad (11)$$

$$\tilde{U}_3 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & a & 0 & b \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & c & 0 & d \end{pmatrix}. \quad (12)$$

قضیه: هر عملگریکانی $U \in U(n)$ را می توان به صورت حاصل ضرب عملگرهای یکانی دو ترازى نوشت.

اثبات: ایده کلی اثبات این است که یک ماتریس یکانی دلخواه را همواره می توان با ضرب کردن ماتریس های یکانی و دو ترازى مناسب از سمت چپ به شکل ماتریس واحد درآورد. این کار درواقع چیزی نیست جز فرایند تقلیل گاوس - جردان، با این تفاوت که این بار با ضرب ماتریس های یکانی انجام می شود. اگر این ماتریس ها را $U_1, U_2, U_3, \dots$ بنامیم آنگاه معنای سخن بالا آن است که

$$U_K U_{K-1} \dots U_2 U_1 U = I, \quad (13)$$

که نتیجه اش این است که

$$U = U_1^{-1} U_2^{-1} \dots U_K^{-1}. \quad (14)$$

این ایده را با یک مثال ساده توضیح می دهیم. ماتریس یکانی U را به شکل زیر در نظر می گیریم:

$$U = \begin{pmatrix} a & b & c \\ d & e & f \\ g & h & k \end{pmatrix}. \quad (15)$$

ماتریس U_1 می بایست طوری انتخاب شود که عنصر b را در این ماتریس صفر کند. بنابراین قرار می دهیم

$$U_1 = \begin{pmatrix} x & y & 0 \\ z & w & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}. \quad (16)$$

که در آن $za + dw = 0$ و یا $z = -\kappa d$ و $w = \kappa a$. برای آنکه U_1 یکانی شود، x و y را به نحو مناسب انتخاب می کنیم و قرار می دهیم:

$$U_1 = \begin{pmatrix} \kappa a^* & \kappa d^* & 0 \\ -\kappa d & \kappa a & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}. \quad (17)$$

که در آن $\kappa := \frac{1}{\sqrt{|a|^2 + |d|^2}}$. حال مطمئن هستیم که $U_1 U$ شکل زیر را دارد:

$$U_1 U = \begin{pmatrix} a' & b' & c' \\ 0 & e' & f' \\ g' & h' & k' \end{pmatrix}. \quad (18)$$

به همین نحو می توان ماتریسی مثل U_2 یافت که شرط زیر حاصل شود. (به طور نمادین همه درایه های جدید را با علامت

' نشان می دهیم.)

$$U_2 U_1 U = \begin{pmatrix} a' & b' & c' \\ 0 & e' & f' \\ 0 & h' & k' \end{pmatrix}. \quad (19)$$

یکانی بودن U الزام می کند که $a' = c' = 0$. این فاز خالص را می توان با ضرب یک

ماتریس که تنها درایه ۱۱ آن غیر صفر است از بین برد. بنابراین

$$U_3 U_2 U_1 U = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & e' & f' \\ 0 & h' & k' \end{pmatrix}. \quad (20)$$

اما ماتریس طرف راست چیزی نیست جز یک ماتریس یکانی دو تراز و در نتیجه با ضرب طرفین این رابطه در $U_1^{-1} U_2^{-1} U_3^{-1}$ ، U به صورت حاصلضربی از ماتریس های یکانی دو تراز در می آید. برای ماتریس های بزرگ تر این کار را می توان در صورت لزوم ادامه داد.

در مرحله بعدی نشان می دهیم که هر عملگر دو تراز را می توان از عملگرهای کنترلی ساخت. ساده ترین عملگر کنترلی عملگر $CNOT$ است که به صورت زیر عمل می کند:

$$CNOT|x, y\rangle = |x, x \oplus y\rangle. \quad (21)$$

بنابراین هرگاه مقدار x برابر با صفر باشد، عملگر $CNOT$ روی کیوبیت دوم مثل عملگر واحد عمل می کند و هرگاه مقدار $x = 1$ باشد روی کیوبیت دوم مثل X عمل می کند. به همین دلیل کیوبیت اول را بیت کنترل و بیت دوم را بیت هدف می نامیم. عملگرهای کنترلی دلخواه به صورت زیر تعریف می شوند.

تعریف: فرض کنید که U یک عملگر یکانی تک کیوبیتی باشد، در این صورت عملگر کنترلی $\Lambda^1(U)$ به شکل زیر تعریف می شود:

$$\Lambda^1(U)|x, y\rangle = |x\rangle \otimes U^x|y\rangle \quad (22)$$

به عبارت دیگر عملگر U روی کیوبیت دوم تنها وقتی اثر می کند که مقدار x برابر با ۱ باشد، در غیر این صورت روی کیوبیت دوم عملگر واحد عمل می کند. به این معناست که مقدار بیت x عملی را که قرار است روی کیوبیت دوم انجام شود تعیین می کند و $\Lambda^1(U)$ یک عملگر کنترلی خوانده می شود.

مثال ۱: هرگاه $U = \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}$ یک عملگریکانی یک بیتی باشد، ماتریس های $\Lambda^1(U)$ و $\Lambda^2(U)$ چنین شکلی دارند:

$$\Lambda^1(U) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & a & b \\ 0 & 0 & c & d \end{pmatrix}. \quad (23)$$

$$\Lambda^2(U) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & a & b \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & c & d \end{pmatrix}. \quad (24)$$

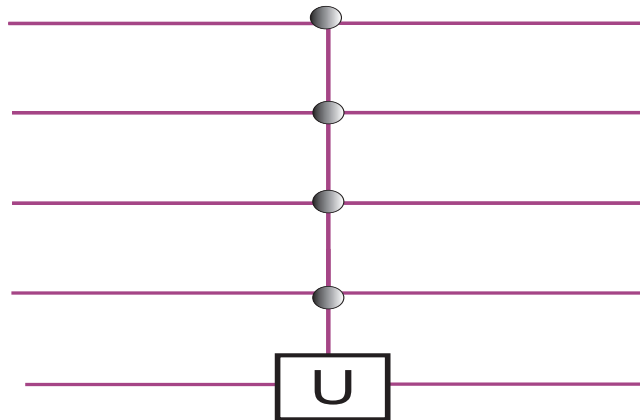
به همین ترتیب می توانیم عملگرهایی را تعریف کنیم که عمل آنها روی بیت $n+1$ ام توسط n بیت اول تعیین شود:

$$\Lambda^n(U)|x_1, x_2, \dots, x_n, y\rangle = |x_1, x_2, \dots, x_n\rangle \otimes U^{x_1 x_2 \dots x_n} |y\rangle. \quad (25)$$

شکل ۴ یک عملگر $\Lambda^4(U)$ را نشان می دهد.

مثال ۲: عملگر $CNOT = \Lambda^1(\sigma_x)$ یکی از مهم ترین عملگرهای کنترلی است. این عملگر به شکل زیر عمل می کند

$$\Lambda^1(\sigma_x)|x, y\rangle = |x, x \oplus y\rangle, \quad (26)$$



شکل ۱: یک عملگر کنترلی $\Lambda^4(U)$.

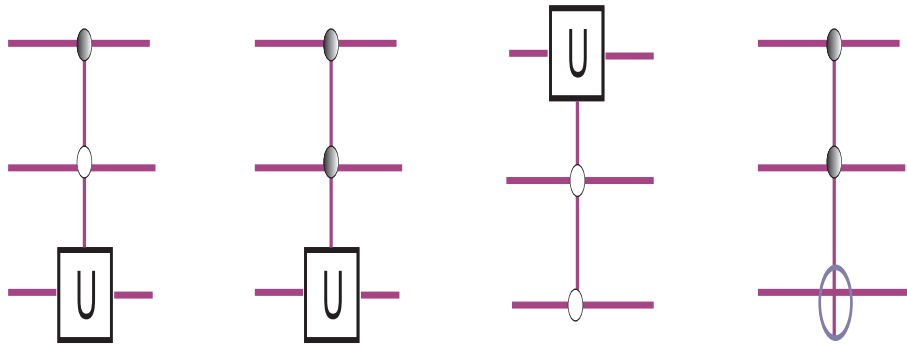
و شکل ماتریسی آن عبارت است از:

$$CNOT = \Lambda^1(\sigma_x) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}. \quad (27)$$

هم چنین داریم

$$\Lambda^2(\sigma_x)|x, y, z\rangle = |x, y, xy \oplus z\rangle. \quad (28)$$

یک نکته مهم: همه‌ی عملگرهای $\Lambda^n(\sigma_x)$ را بدلیل کاربرد وسیع آنها عملگر $CNOT$ می‌نامیم. این عملگرها و دیگر عملگرهای کنترلی به شکل استاندارد به گونه‌ای تعریف شده‌اند که بیت آخر آنها بیت هدف و $n-1$ بیت اول آنها بیت‌های کنترل باشند. هم چنین این عملگرها تنها وقتی عمل می‌کنند که بیت‌های اول همگی برابر با صفر باشند. روشن است که انواع متفاوتی از عملگرهای کنترلی می‌توان تصور کرد که بیت‌های کنترلی آنها با هم متفاوت باشند. هم چنین الزامی ندارد که این عملگرها حتماً وقتی که بیت‌های کنترل برابر با صفر هستند، عمل کنند. برای اینکه تفاوت این عملگرها را در مدارها نشان دهیم روی بیت‌های کنترل یک دایره قرار می‌دهیم. دایره توپر به معنای این است که آن بیت می‌بایست مساوی ۱ باشد تا عملگر کار کند و دایره توخالی به معنای این است که آن بیت می‌بایست مساوی ۰ باشد تا عملگر کار کند. شکل زیر چند نوع از عملگرهای کنترلی را نشان می‌دهد.



شکل ۲: عملگرهای کنترلی که بیت کنترل آنها و نحوه عمل کردن آنها با هم متفاوت است.

در شکل ۴ عملگرهای نشان داده شده از چپ به راست به ترتیب زیر عمل می کنند:

$$|x, y, z\rangle \longrightarrow |x, y, U^{x\bar{y}}|z\rangle, \quad |x, y, z\rangle \longrightarrow |x, y, U^{xy}|z\rangle, \quad |x, y, z\rangle \longrightarrow U^{yz}|x\rangle|y, z\rangle, \quad |x, y, z\rangle \longrightarrow |x, y, xy + z\rangle.$$

قضیه: هر عملگر دو ترازى مثل $\tilde{U}$ روی n کیوبیت را می توان از عملگرهای کنترلی $CNOT$ و عملگر $\Lambda^{n-1}(U)$ ساخت.

اثبات روش ساخت را نشان می دهیم که با استفاده از آن خواننده می تواند ایده اصلی اثبات را دریابد. فرض کنید که عملگر $\tilde{U}$ روی زیرفضایی که با بردارهای $|g_0\rangle, |g_1\rangle, |g_2\rangle, \dots$ جاروب می شود به طور غیر بدیهی عمل می کند. یک کد گری می نویسیم که رشته ی g_0 را به رشته g_m ربط دهد. بردارهای متناظر با این رشته را به صورت زیر نمایش می دهیم:

$$|g_0\rangle, |g_1\rangle, |g_2\rangle, \dots |g_m\rangle. \quad (29)$$

به عنوان مثال اگر $|g_0\rangle = |00\rangle$ و $|g_2\rangle = |11\rangle$ می نویسیم

$$|g_0\rangle = |00\rangle, \quad |g_1\rangle = |01\rangle, \quad |g_2\rangle = |11\rangle, \quad (30)$$

یا اگر $|g_0\rangle = |000\rangle$ و $|g_3\rangle = |111\rangle$ می نویسیم

$$|g_0\rangle = |000\rangle, \quad |g_1\rangle = |001\rangle, \quad |g_2\rangle = |011\rangle, \quad |g_3\rangle = |111\rangle. \quad (31)$$

حال رشته ای از عملگرهای تعمیم یافته ی $CNOT$ در نظر می گیریم که حالت $|g_0\rangle$ را به $|g_1\rangle$ ، حالت $|g_1\rangle$ را به $|g_2\rangle$ و بالاخره حالت $|g_{m-1}\rangle$ را به حالت $|g_m\rangle$ تبدیل کنند. این عملگرها را به ترتیب با $C_0, C_1, \dots, C_{m-1}$ نشان می دهیم. اثر این رشته

عملگر روی حالت $|g_0\rangle$ حالت $|g_{m-1}\rangle$ را تولید می کنند. سپس یک عملگر کنترلی $\Lambda^{n-1}(U)$ اعمال می کنیم که بیت های کنترلی اش همه بیت های مشترک بین $|g_{m-1}\rangle$ و $|g_m\rangle$ باشد. پس از آن عملگرهای C_0, C_1 تا C_{m-1} را به ترتیب معکوس اعمال می کنیم. به عبارت دیگر عملگر زیر را می سازیم

$$\tilde{U} := C_0 \cdots C_{m-2} C_{m-1} \Lambda^{n-1}(U) C_{m-1} C_{m-2} \cdots C_0. \quad (32)$$

این عملگر تنها روی زیر فضای ساخته شده از $|g_0\rangle$ و $|g_m\rangle$ به طور غیر بدیهی عمل می کند.

مثال ۳ فرض کنید که

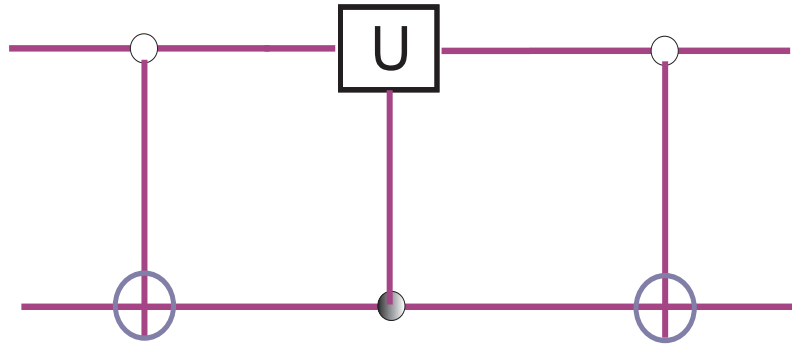
$$\tilde{U} := \begin{pmatrix} a & 0 & 0 & b \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ c & 0 & 0 & d \end{pmatrix} \quad (33)$$

این عملگر روی زیر فضای $|g_0\rangle = |00\rangle$ و $|g_2\rangle := |11\rangle$ به صورت غیر بدیهی عمل می کند. در مثال ۱ یک کد گری برای این دو حالت نوشته شده است. عملگر C_0 می بایست حالت $|g_0\rangle = |00\rangle$ را به حالت $|g_1\rangle = |01\rangle$ تبدیل کند. بنابراین C_0 یک عملگر $CNOT$ است که بیت اول اش کنترلی و بیت دوم اش هدف است و وقتی عمل می کند که بیت کنترلی اش برابر با صفر باشد. عملگر $\Lambda^1(U)$ نیز بیت دوم اش کنترلی است و وقتی عمل می کند که این بیت برابر با ۱ باشد. بنابراین داریم

$$\tilde{U} = C_0 \Lambda^1(U) C_0. \quad (34)$$

مداری که این عملگر را پیاده سازی می کند در شکل ۴ نشان داده شده است. با دنبال کردن این مدار از چپ به راست خواننده می تواند تحقیق کند که این عملگر تنها حالت های $|00\rangle$ و $|11\rangle$ را به هم تبدیل می کند: درواقع داریم

$$\begin{aligned} |00\rangle &\rightarrow |01\rangle \rightarrow a|01\rangle + c|11\rangle \rightarrow a|00\rangle + c|11\rangle \\ |01\rangle &\rightarrow |00\rangle \rightarrow |00\rangle \rightarrow |01\rangle \\ |10\rangle &\rightarrow |10\rangle \rightarrow |10\rangle \rightarrow |10\rangle \\ |11\rangle &\rightarrow |11\rangle \rightarrow b|01\rangle + d|11\rangle \rightarrow b|00\rangle + d|11\rangle. \end{aligned} \quad (35)$$



شکل ۳: نحوه ساختن عملگرهای دوترازی با استفاده از عملگرهای کنترل. مثال ۳.

تا کنون نشان داده ایم که تمام عملگرهای n کیوبیتی را می توانیم از ترکیب عملگرهای کنترلی n بیتی ساخت. درتجزیه ای که از عملگرهای دلخواه در پیش داریم، قضیه زیر ما را یک قدم جلوتر می برد.

قضیه: تمام عملگرهای کنترلی n بیتی را می توان از عملگرهای کنترلی یک بیتی ساخت.

اثبات: برای سادگی نخست نشان می دهیم که تمام عملگرهای کنترلی دو بیتی را می توان از عملگرهای کنترلی یک بیتی ساخت. فرض کنید می خواهیم عملگر $\Lambda^2(U)$ را بسازیم. می دانیم که عملگر U یکانی است و بنابراین جذر آن وجود دارد. قرار می دهیم $V := U^{\frac{1}{2}}$. حال از این رابطه استفاده می کنیم که

$$x \oplus y = x + y - 2xy \quad (36)$$

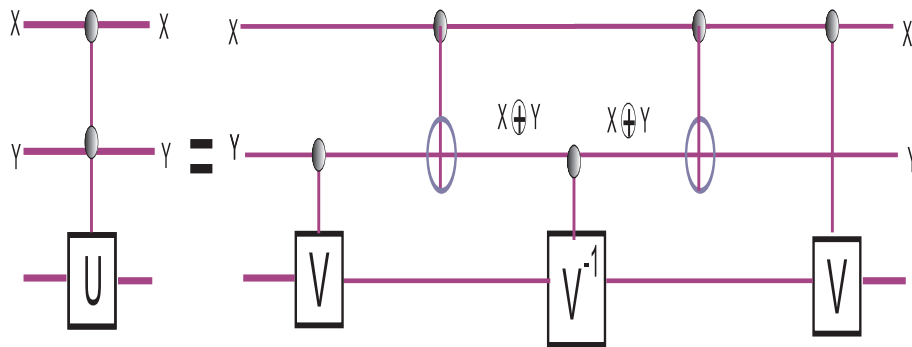
و آن را به صورت زیر می نویسم

$$2xy = x + y - x \oplus y. \quad (37)$$

در نتیجه می نویسیم

$$Uxy = V^2xy = V^{x+y-x \oplus y} = V^x V^{-1^{x \oplus y}} V^y \quad (38)$$

می دانیم که بیت $x \oplus y$ خود توسط یک عملگر کنترلی یک بیتی ایجاد می شود. بنابراین رابطه فوق نشان می دهد که عملگر کنترلی دو بیتی $\Lambda^2(U)$ به صورت حاصلضربی از عملگرهای کنترلی یک بیتی ساخته شده است. مدار شکل ۴ چگونگی ترکیب این عملگرها را نشان می دهد.



شکل ۴: چگونگی ساخت یک عملگر کنترلی دو بیتی از عملگرهای کنترلی یک بیتی .

این روش به همین ترتیب به عملگرهای کنترلی چند بیتی نیز تعمیم داده می شود. نکته مهم در اثبات تمام این قضیه اتحاد های زیراست:

$$\begin{aligned}
 \mathcal{V}xy &= x + y - x \oplus y \\
 \mathcal{V}xyz &= x + y + z - (x \oplus y) - (y \oplus z) - (x \oplus z) + x \oplus y \oplus z \\
 &\dots = \dots \\
 \mathcal{V}^{n-1}x_1x_2\cdots x_n &= \sum_i x_i - \sum_{i < j} x_i \oplus x_j + \sum_{i < j < k} x_i \oplus x_j \oplus x_k \cdots \pm x_1 \oplus x_2 \oplus \cdots x_n.
 \end{aligned} \quad (39)$$

به عنوان مثال برای ساختن یک عملگر کنترلی ۳ کیوبیتی از اتحاد دوم استفاده می کنیم و می نویسیم

$$Uxyz = \mathcal{V}^{xyz} = V^{x+y+z-(x \oplus y)-(y \oplus z)-(x \oplus z)+x \oplus y \oplus z} \quad (40)$$

که در آن $V^4 = U$. در نتیجه در طرف راست تنها عملگرهای کنترلی ای داریم که یک بیت کنترل کننده ی آنهاست. این بیت البته ممکن است به صورت یک بیت از نوع $x \oplus y$ باشد ولی می دانیم که چگونه با استفاده از عملگرهای $CNOT$ که خود یک عملگر کنترلی یک بیتی است چنین بیت هایی را ایجاد کنیم. برای آنکه به تعداد کمتری از عملگرهای $CNOT$ استفاده کنیم می بایست طرف راست تساوی 40 طوری بسط دهیم که توان هر عملگر با عملگر قبلی اش تنها در یک بیت اختلاف داشته باشد. یعنی باید بنویسیم

$$Uxyz = V^x V^{-1^{x \oplus y}} V^y V^{-1^{y \oplus z}} V^{x \oplus y \oplus z} V^{-1^{x \oplus z}} V^z \quad (41)$$

	۰	۰	۰
x	۱	۰	۰
$x \oplus y$	۱	۱	۰
y	۰	۱	۰
$y \oplus z$	۰	۱	۱
$x \oplus y \oplus z$	۱	۱	۱
$x \oplus z$	۱	۰	۱
z	۰	۰	۱

جدول ۱: کد گری برای سه متغیر

این نحوه مرتب کردن به معنای آن است که ما در نوشتن ترتیب جملات طرف راست در تساوی 40 از کد گری *Gray Code* استفاده می کنیم، که یک نمونه از آن در جدول 4 نشان داده شده است.

سوالاتی که با آن مواجه هستیم آن است که چگونه عملگرهای کنترلی یک بیتی را بسازیم. در زیر نشان می دهیم که تنها کافی است یک عملگر کنترلی یک بیتی یعنی *CNOT* را بسازیم، زیرا به کمک آن می توانیم تمام عملگرهای کنترلی یک بیتی دیگر را بسازیم. برای این کار احتیاج به یک لم ساده داریم.

در آزمایشگاه ساختن یک عملگر مثل *CNOT* بخودی خود دشوار است، زیرا عمل این عملگر بستگی به مقدار کیوبیت هدف آن دارد و این کار را بدون اینکه هیچ نوع اندازه گیری روی کیوبیت اول انجام دهد می بایست انجام دهد. گزارش هایی که از گروه های تجربی در مورد ساختن عملگر *CNOT* و عملگرهای نزدیک به آن منتشر شده است، جزء پیشرفت های مهم تجربی در زمینه ساخت کامپیوترهای کوانتومی محسوب می شود. این موضوع نشان می دهد که اولاً ساختن عملگرهای کنترلی از نظر تجربی تا چه اندازه دشوار است، ثانیاً ساختن عملگر *CNOT* تا چه اندازه اهمیت دارد. دلیل این اهمیت این است که

همه عملگرهای کنترلی تک کیوبیتی را می توان با ترکیب عملگر $CNOT$ و عملگرهای یک کیوبیتی معمولی ساخت. برای اثبات این قضیه احتیاج به یک لم داریم.

لم: برای هر ماتریس یکانی $W \in SU(2)$ می توان ماتریس های یکانی A ، B و C را چنان یافت که در شرایط زیر صدق کنند:

$$\begin{aligned} ABC &= I \\ A\sigma_x B\sigma_x C &= W. \end{aligned} \quad (42)$$

اثبات: می دانیم که عملگر W را می توان به شکل زیر نوشت:

$$W = R_z(\alpha)R_y(\theta)R_z(\beta). \quad (43)$$

با توجه به شرایط یاد شده می خواهیم W را به شکل زیر بنویسیم

$$W = A\sigma_x B\sigma_x B^{-1}A^{-1}. \quad (44)$$

ضرایب α و β را به شکل زیر بازتعریف می کنیم:

$$\alpha = \frac{\gamma + \delta}{2} \quad \beta = \frac{\gamma - \delta}{2} \quad (45)$$

بنابراین W برابر خواهد بود با:

$$R_z\left(\frac{\gamma + \delta}{2}\right)R_y(\theta)R_z\left(\frac{\gamma - \delta}{2}\right). \quad (46)$$

مقایسه 44 و 46 نشان می دهد که عملگر A را می بایست به شکل زیر در نظر گرفت:

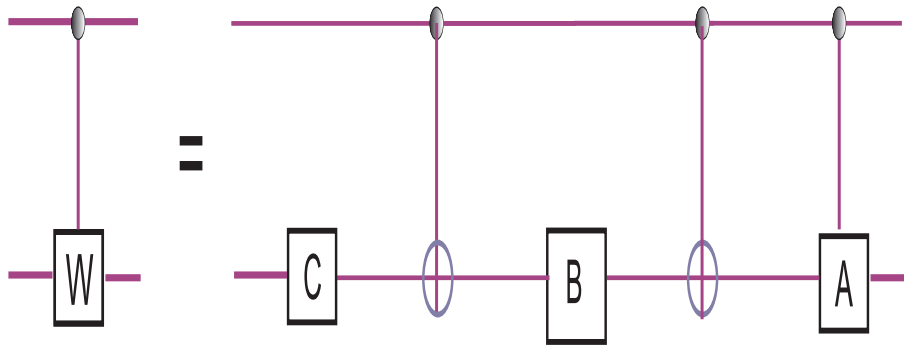
$$A = R_z\left(\frac{\delta}{2}\right) \quad (47)$$

و در نتیجه

$$R_z\left(\frac{\gamma}{2}\right)R_y(\theta)R_z\left(\frac{\gamma}{2}\right) = \sigma_x B\sigma_x B^{-1}. \quad (48)$$

ماتریس B را به شکل زیر می نویسم:

$$B = R_z(\xi)R_y(\theta_1). \quad (49)$$



شکل ۵: چگونگی ساخت عملگرهای کنترلی یک بیتی با استفاده از عملگر $CNOT$ و عملگرهای یک بیتی معمولی. ترتیب عمل کردن عملگرها از چپ به راست است.

جایگذاری این رابطه در رابطه بالا منجر می شود به:

$$\begin{aligned} R_z\left(\frac{\gamma}{4}\right)R_y(\theta)R_z\left(\frac{\gamma}{4}\right) &= \sigma_x B \sigma_x B^{-1} \\ &= \sigma_x R_z(\xi)R_y(\theta_1)\sigma_x R_y(-\theta_1)R_z(-\xi) \\ &= R_z(-\xi)R_y(-2\theta_1)R_z(-\xi). \end{aligned} \quad (50)$$

مقایسه دو طرف این رابطه نشان می دهد که

$$\xi = -\frac{\gamma}{4}, \quad \theta = -2\theta_1. \quad (51)$$

بنابراین بدست می آوریم:

$$A = R_z\left(\frac{\alpha - \beta}{4}\right) \quad B = R_z\left(\frac{-\alpha - \beta}{4}\right)R_y\left(-\frac{\theta}{4}\right), \quad C = R_y\left(\frac{\theta}{4}\right)R_z(\beta). \quad (52)$$

می توان در این جا تحقیق کرد که روابط 42 برقرار هستند.

نتیجه هر عملگریکانی $U \in U(2)$ را می توان به شکل $U = e^{i\alpha} A \sigma_x B \sigma_x C$ نوشت که در آن A ، B و C عملگرهای یکانی هستند که در شرط $ABC = I$ صدق می کنند.

لم بالا و شکل 42 نشان می دهد که چگونه می بایست عملگرهای یک کیوبیتی را با $CNOT$ ترکیب کرد تا بتوان هر عملگر کنترل یک کیوبیتی را ساخت.

بنابراین نشان داده ایم که هرگاه عملگرهای یک کیوبیتی دلخواه و هم چنین عملگر $CNOT$ را بسازیم با ترکیب آنها می توانیم هر عملگردلخواه متعلق به $U(N = 2^n)$ را بسازیم. اما می توان از این هم فراتر رفت و نشان داد که می توان تنها با استفاده از دو نوع خاص از عملگرهای یک کیوبیتی به هدف بالا نائل شد. البته در این صورت چون از یک مجموعه عملگرهای گسسته استفاده می کنیم ساخت عملگرهای دلخواه به صورت تقریبی ممکن خواهد بود. اما می توان با افزایش تعداد عملگرها به هر دقتی که می خواهیم برسیم.

۴ ساخت عملگرهای یک بیتی

در این قسمت نشان می دهیم که تنها با داشتن دو عملگر یعنی عملگر هادامارد H و عملگر $T = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & e^{-\frac{i\pi}{4}} \end{pmatrix}$ می توان به حد دلخواه به هر عملگریکانی تک کیوبیتی نزدیک شد. برای این کار نخست به یک قضیه کوچک و ساده احتیاج داریم.

قضیه: تجزیه ZYZ از یک عملگریکانی یک بیتی فرض کنید که U یک عملگریکانی دلخواه تک کیوبیتی است. در این صورت اعداد حقیقی $\alpha, \beta, \gamma, \delta$ وجود دارند به قسمی که:

$$U = e^{i\alpha} R_z(\beta) R_y(\gamma) R_z(\delta). \quad (53)$$

اثبات: چون U یکانی است می توان نوشت $U = e^{i\alpha} V$ که در آن $V \in SU(2)$. اما ماتریس های $SU(2)$ یک شکل استاندارد دارند به این معنا که

$$V = \begin{pmatrix} a & b \\ -b^* & a^* \end{pmatrix} \quad (54)$$

که در آن $|a|^2 + |b|^2 = 1$ بنابراین

$$a = e^{i\theta} \cos \frac{\gamma}{4}, \quad b := e^{i\phi} \sin \frac{\gamma}{4}. \quad (55)$$

و در نتیجه

$$V = \begin{pmatrix} e^{i\theta} \cos \frac{\gamma}{4} & e^{i\phi} \sin \frac{\gamma}{4} \\ -e^{-i\phi} \sin \frac{\gamma}{4} & e^{-i\theta} \cos \frac{\gamma}{4} \end{pmatrix} \quad (56)$$

از طرفی می دانیم که

$$V = R_z(\beta)R_y(\gamma)R_z(\delta) = \begin{pmatrix} e^{i\frac{\beta}{4}} & 0 \\ 0 & e^{-i\frac{\beta}{4}} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \cos \frac{\gamma}{4} & \sin \frac{\gamma}{4} \\ -\sin \frac{\gamma}{4} & \cos \frac{\gamma}{4} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} e^{i\frac{\delta}{4}} & 0 \\ 0 & e^{i\frac{-\delta}{4}} \end{pmatrix} \quad (57)$$

مقایسه این رابطه با رابطه قبلی نشان می دهد که

$$\theta = \frac{\beta + \delta}{4}, \quad \phi = \frac{\beta - \delta}{4}. \quad (58)$$

به این ترتیب قضیه ثابت می شود.

نتیجه: تجزیه ZXZ از یک عملگریکانی یک بیتی تجزیه فوق تنها تجزیه ممکن از یک عملگریک بیتی نیست. می توان یک عملگریکانی را به صورت های مختلف به دوران های حول محورهای سه گانه تجزیه کرد. به عنوان مثال رابطه 53 موسوم به تجزیه ZYZ را در نظر بگیرید. می دانیم که عملگردوران $R_z(\frac{-\pi}{4})$ محور x را به محور y تبدیل می کند. به عبارت دیگر

$$R_z(\frac{-\pi}{4})(x \cdot \sigma)R_z(\frac{\pi}{4}) = (y \cdot \sigma), \quad (59)$$

که از آن نتیجه می گیریم

$$R_z(\frac{-\pi}{4})R_x(\gamma)R_z(\frac{\pi}{4}) = R_y(\gamma). \quad (60)$$

در نتیجه با استفاده از 53، تجزیه ZXZ را بدست می آوریم

$$U = e^{i\alpha}R_z(\beta - \frac{\pi}{4})R_x(\gamma)R_z(\delta + \frac{\pi}{4}). \quad (61)$$

دقت کنید که عملگر هادامارد خاصیت های جالب زیر را دارد:

$$H^2 = I, \quad HXH = Z, \quad HZH = X, \quad HYH = -Y. \quad (62)$$

حال دو عملگر T و HTH را در نظر می گیریم. حاصلضرب این دو عملگر منهای یک فاز کلی برابری است با:

$$\begin{aligned} T(HTH) &\equiv R_z(-\pi/4)R_x(-\pi/4) = (\cos \frac{\pi}{\lambda} - i \sin \frac{\pi}{\lambda} Z)(\cos \frac{\pi}{\lambda} - i \sin \frac{\pi}{\lambda} Y) \\ &= \cos^2 \frac{\pi}{\lambda} - i \left[\cos \frac{\pi}{\lambda} \sin \frac{\pi}{\lambda} X + \sin^2 \frac{\pi}{\lambda} Y + \cos \frac{\pi}{\lambda} \sin \frac{\pi}{\lambda} Z \right] \end{aligned} \quad (63)$$

این عملگر بازهم یک عملگر دوران است که می توان آن را به شکل زیر نوشت:

$$Q := THTH = R_n(\phi), \quad (64)$$

که در آن n بردار یکه ای است در امتداد بردار زیر:

$$\mathbf{n} = (\cos \frac{\pi}{\lambda}, \sin \frac{\pi}{\lambda}, \cos \frac{\pi}{\lambda}) \quad (65)$$

و زاویه دوران θ از رابطه زیر بدست می آید:

$$\cos \phi = \cos^2 \frac{\pi}{\lambda}. \quad (66)$$

می توان نشان داد که $\frac{\phi}{\pi}$ یک عدد گنگ است. در نتیجه عملگرهای $Q^m = R_n(m\phi)$ که در آن m یک عدد صحیح است مجموعه تمام دوران های حول محور n را پوشش می دهند. اصطلاحاً گفته می شود که توان های این عملگر در مجموعه تمام دوران های حول محور n یک زیر مجموعه چگال تشکیل می دهند. اما هنوز این عملگرها در مجموعه تمام دوران ها چگال نیستند، زیرا محور آنها ثابت است. برای پوشش دادن تمام عملگرها احتیاج داریم که محور های جدید درست کنیم. برای این کار عملگر زیر را درست می کنیم.

حال اگر دوباره عملگر هادامارد را روی این عملگر اثر دهیم بدست می آوریم

$$S := HQH = R_m(\theta), \quad (67)$$

که در آن $\mathbf{m} = (\cos \frac{\pi}{\lambda}, -\sin \frac{\pi}{\lambda}, \cos \frac{\pi}{\lambda})$. بردارهای m و n دو بردار غیر متعامد هستند و می توان نشان داد که با دوران های متناوب حول آنها هر دوران دلخواه بدست می آید. کامل کردن این قضیه را به عنوان تمرین به عهده خواننده می گذاریم.

بحث ما در مورد نحوه ساختن عملگرهای دلخواه از یک مجموعه یونیورسال در این جا به پایان می رسد. این درس را می بایست با یک سوال مهم و پاسخ آن به انتها ببریم. سوال این است که اگر بخواهیم یک عملگریکانی تک کیوبیتی را با دقت ϵ بسازیم و تنها یک مجموعه ثابت (مثل دو عملگر S, Q) در اختیار داشته باشیم، کوچکتر کردن ϵ به چه صورت تعداد گیت های مورد استفاده (یعنی تعداد گیت های S, Q را در مثال فوق) افزایش می دهد. اگر این تعداد به صورت نمایی زیاد شود

معنایش این است که ساختن دقیق عملگرها کاری است عملاً غیر ممکن. قضیه $Kitaev - Solovay$ که آن را بدون اثبات ذکر می کنیم، پاسخی بسیار امیدوار کننده به این سوال است.

قضیه $Kitaev - Solovay$ هرگاه از یک مجموعه ثابت از گیت های یک کیوبیتی بخواهیم یک عملگر یکانی یک کیوبیتی را با دقت ϵ بسازیم، تعداد گیت های مورد نیاز به صورت $O(\log^c(1/\epsilon))$ افزایش می یابد که در آن c عددی نزدیک به ۲ است و O نشان دهنده مرتبه است.

۵ تمرین ها

تمرین ۱: یک مدار کوانتومی بسازید که بتواند از یک حالت $|00\rangle$ حالت زیر را درست کند:

$$|\psi\rangle = \cos\theta|10\rangle + \sin\theta\cos\phi|11\rangle + \sin\theta\sin\phi|01\rangle. \quad (68)$$

تمرین ۲: یک مدار بسازید که با ورودی های مناسب به صورت ضربی بتواند حالت های درهم تنیده زیر را درست کند:

$$|\phi^+\rangle = \cos\theta|00\rangle + \sin\theta|11\rangle, \quad (69)$$

$$|\phi^-\rangle = \cos\theta|00\rangle - \sin\theta|11\rangle, \quad (70)$$

$$|\psi^+\rangle = \cos\theta|01\rangle + \sin\theta|10\rangle, \quad (71)$$

$$|\psi^-\rangle = \cos\theta|01\rangle - \sin\theta|10\rangle. \quad (72)$$

تمرین ۳: یک مدار کوانتومی بسازید که بتواند با ورودی های مناسب به صورت ضربی حالت های زیر را درست کند:

$$|\phi_{\pm}^0\rangle = \cos\theta|000\rangle \pm \sin\theta|111\rangle, \quad (73)$$

$$|\phi_{\pm}^1\rangle = \cos\theta|001\rangle \pm \sin\theta|110\rangle, \quad (74)$$

$$|\phi_{\pm}^2\rangle = \cos\theta|010\rangle \pm \sin\theta|101\rangle, \quad (75)$$

$$|\phi_{\pm}^3\rangle = \cos\theta|011\rangle \pm \sin\theta|100\rangle. \quad (76)$$

تمرین ۴ : با استفاده از عملگرهای $CNOT$ و عملگرهای تک کیوبیتی عملگر $\Lambda^2(Z)$ را بسازید. سعی کنید که از کمترین تعداد عملگرهای $CNOT$ استفاده کنید.

تمرین ۵: به همان شیوه مسئله قبلی سعی کنید عملگر $\Lambda^2(H)$ را بسازید.

تمرین ۶: به همان شیوه مسئله قبلی سعی کنید عملگرهای $\Lambda^1(R_z(\theta))$ و $\Lambda^2(R_z(\theta))$ را بسازید که در آن $R_z(\theta)$ عملگر دوران حول محور z به اندازه زاویه θ است.

تمرین ۷: یک عملگر دوترازی که روی دو کیوبیت اثر می کند در نظر بگیرید. این عملگر روی زیر فضای تشکیل شده از $|00\rangle$ و $|10\rangle$ به صورت U عمل می کند و روی بقیه فضا به صورت عملگر واحد عمل می کند. با استفاده از عملگرهای $CNOT$ و گیت کنترلی $\Lambda^1(U)$ را این عملگر را بسازید.

تمرین ۸: یک عملگر دوترازی که روی سه کیوبیت اثر می کند در نظر بگیرید. این عملگر روی زیر فضای تشکیل شده از $|000\rangle$ و $|100\rangle$ به صورت U عمل می کند و روی بقیه فضا به صورت عملگر واحد عمل می کند. با استفاده از عملگرهای $CNOT$ و گیت کنترلی $\Lambda^1(U)$ را این عملگر را بسازید.

تمرین ۹ : یک مدار کوانتومی بسازید که حالت $|0000\rangle$ را به حالت زیر تبدیل کند:

$$|\psi\rangle = \frac{1}{4}(|0001\rangle + |0010\rangle - |0100\rangle - |1000\rangle). \quad (77)$$

تمرین ۱۰: یک مدار کوانتومی روی کیوبیت ها بسازید که تبدیل فوری زیر را انجام دهد:

$$|x\rangle \rightarrow \frac{1}{4} \sum_{y=0}^3 e^{\frac{2\pi i}{4} x \cdot y f} |y\rangle, \quad (78)$$

که در آن x و y نمایش دوتایی اعداد ۰ تا ۳ هستند.

تمرین ۱۱: یک مدار کوانتومی روی کیوبیت ها بسازید که تبدیل فوری زیر را انجام دهد:

$$|x\rangle \rightarrow \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{y=0}^N e^{\frac{2\pi i}{N} x \cdot y} f(y), \quad (79)$$

که در آن x و y نمایش دوتایی اعداد 0 تا $N-1$ هستند.

تمرین ۱۲: می خواهیم دو کیوبیت را در پایه بل اندازه گیری کنیم. نشان دهید که می توانیم نخست با اعمال گیت های کوانتومی و سپس با اندازه گیری تنها یک کیوبیت این اندازه گیری را انجام دهیم.

تمرین ۱۳: روی دو کیوبیت تمام عملگرهای دو ترازی را در نظر بگیرید. نشان دهید که با استفاده مناسب از گیت های کنترلی می توان تمام این عملگرها را ساخت.

تمرین ۱۴: عملگر زیر را در نظر بگیرید:

$$U := \begin{pmatrix} a & 0 & 0 & b \\ 0 & c & d & 0 \\ 0 & -d^* & c^* & 0 \\ -b^* & 0 & 0 & a^* \end{pmatrix}, \quad (80)$$

که در آن $|a|^2 + |b|^2 = 1$ و $|c|^2 + |d|^2 = 1$. یک مدار کوانتومی با استفاده از گیت های کوانتومی یک کیوبیتی و $CNOT$ بسازید که عملگر فوق را ایجاد کند.